

NARODNI LIST

Glasiło narodne stranke za Štajersko.

Izbaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljatve (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so poštnine proste. — Uredništvo: Graška cesta šte. 1.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglasi se računajo po 16 vinarjev ena petič vrsta. — Pri večkratnih objavah znaten popust po dogovoru. Pristojbine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Javni ljudski shodi narodne stranke dne 22. marca 1908.

1. v Ribnici na Poh. odpade.

2. v Bočni pri Gornjemgradu ob 3. uri popoldne v prostorih g. Ivan Purnata p. d. Feržena.

3. v Grajski vasi ob 3. uri popoldne v prostorih g. Franca Borina. Pride tudi državni poslanec g. Franjo Roblek.

4. v Rogatcu v prostorih g. Filip Butolena (gostilna pri kolo-dvoru) ob 3. uri popoldne.

5. v Sv. Miklavžu pri Ormožu ob 8. uri dopoldne v prostorih g. Ivanuša.

6. v Ivanjkovcih ob 2. uri popoldne v gostilni gospe Kralj.

7. pri Sv. Barbari v Halozah ob 9. uri dopoldne v stari šoli.

8. pri Sv. Marku niže Ptuja ob 3. uri popoldne v gostilni g. Čeha.

9. na Ponikvi ob j. ž. ob 3. uri popoldne prostorih g. A. Oslaka.

10. v Sevnici ob 3 uri popoldne v prostorih g. Simončiča.

Beseda k položaju na Spod. Štajerskem.

Brez dvoma je naše družabno življenje na Spodnjem Štajerskem izvanredno bogato na dogodkih, splošno gibanje med štajerskimi Slovenci izvanredno živahno. Za vsakogar, ki se za splošni tok življenja zanima, je pa nujno potrebno, da posvečuje dogodkom polno pozornost, da ga ne prehitijo. Naši organizaciji narodne stranke velja ta opomin v posebni meri.

Predvsem je povdarjati velik razloček med značajem političnega gibanja pred malo meseci in današnjim položajem. Ob času volitev, zlasti državnozbornskih, se je bojeval viharen, glasen boj. Ves narod je bil v ta boj vpleten, delalo se je mnogo z občutki in trenutnimi utisi, z agitacijo. Volilni boj je bil večinoma nekakšna drzna igra — va banque. Danes se bje boj bolj na tihem. Zlasti novo nastala od naših duhovnikov komandirana stranka krivo imenovana kmečka zveza je izpremenila način postopanja. Stotine in tisoči pisem romajo sedaj od farovža do farovža, od enega klerikalnega zaupnika do drugega, nebroj tajnih sestankov, zaupnih shodov, hujskajočih tečajev. Po pisarnah vikarja Goriška, klerikalne zadružne zveze v Ljubljani in njene podružnice v Mariboru rožljajo pisalni stroji, klerikalne jegulje kakor dr. Benkovič so neprestano na delu, pri posojilnicah, konferencah dušnih pastirjev in sejah posojilnic se dela politika kar na paro! Prej bučno, zdaj zahrbtno, tajno, toda neumorno, te je razloček.

Duhovniška stranka izpopolnjuje svojo organizacijo zlasti na gospodarstvenem polju. Razumevajo sicer gospodje o celi stvari prav malo. V pravo bistvo gospodarskega življenja nimajo vpogleda. Možgani klerikalne stranke se sestavljajo večinoma le iz tega, kar v gospodarstvu razumejo dr. Pegan in dr. Krek v Ljubljani, dr. Hohnjec, dr. Korošec, in Somrek ter dr. Verstovšek v Mariboru, vikar Gorišek v Celju, župnika Gomilšak in Medved in mladi ubežni Vladimir Pušenjak in dr. Benkovič, odvetnik v Brežicah in zdravnik dr. Jankovič v Kozjem. Vse drugo so večidel nevedni kimovci. No, imenovanih gospodov bi se glede njih razuma sicer ne smelo previsoko ceniti. Gotovo predstavlja slovenska inteligenca, ki je izven klerikalnih vrst, znatno več na znanju in izkušnjah. V enem je pa klerikalna družba vsekakor daleč pred nami, v svoji napadalnosti, v svoji brezobzirnosti. Naravno je, da kdor dalj časa živi, vzbudi tudi marsikje nezadovoljnost, opravičeno ali neopravičeno. Na ti podlagi klerikalci zidajo zdaj svoje palače in hočejo upropastiti stare naprave, posojilnice in druge zavode ter jih izpodriniti z novimi, katerim se seveda ne more nič očitati, ker jih ni bilo. Klerikalci računijo na uspeh svoje brezobzirnosti in

vstrajnosti napadanja. Vsakomur mora biti sicer jasno, da je to delo nesolidno in nevzdržljivo. Duhovniki gotovo to sami čutijo in vedo. — Pa zakaj vendar tako postopajo? Hočejo trenutni uspeh, hočejo premamiti ljudstvo — in vlado. Možje vedo, da je pred javnim mnenjem in pred vlado navadno oni v pravici, ki je močnejši. Iz tega izvira povod k sicer naravnost nerazumljivemu in blaznemu boju in napadanju obstoječih naprav, četudi so dobre in trdne. Klerikalci hočejo zmagati — s številom ter računajo, da bodo potem izsilili od vlade pomoč, da stvarno zavozeni voz z ljudskim denarjem zopet izpeljejo ali pa usodi prepustijo. Iz tega si je razlagati delovanje duhovščine na zadružnem polju. Kdo ve, ali se njih računi ne bodo ponesrečili?

Pa ne le na gospodarskem polju, tudi v splošno kulturnem pogledu je duhovščini vzor razbiti vse obstoječe naprave. Sredstva rabijo, kakoršna so. Zoper čitalnice nebroj izobraževalnih društev, ki so po preteku pol leta — že spet večinoma zaspala. Zoper sokolsko organizacijo ustanavljajo katoliška telovadna društva. Vedo, da ne bodo trajno obstala. Ali bodo zdaj menda razni vikarji Goriški, dr. Jančiči, dr. Hohnjeci in drugi postali najboljši predtelovadci, ko pa niso nikdar telovadili! Ne, toda upanje imajo, da bodo vsaj sokolska društva, ki se pred duhovstvom ne klanjajo, razbili. In to je vendar tudi uspeh?

Kaj k vsemu temu reče narodna stranka? Ne cenimo tega delovanja nizko, ako tudi vemo, da je to le mimogredoča prikazen, ako smo na svojem mestu.

Klerikalci so preveč na veliko usta odprli in preveč hočejo naenkrat požreti. Če bomo pozorni in če bomo skrbeli, da samo na zdravi podlagi napredujemo, doživeli bomo, da se bodo kmečki zvezarji zadavili na prevelikih kosih, ktere zdaj požirajo, ali jih pa ne bodo moglo prebaviti in bode njih želodec začel hirati. Slovenski narod, ki bi mogel pri stvarnem delovanju od tolikega napora sil imeti znaten dobiček, pa kakor se bojimo od vsega vihrovitega in na trenutek preračunanega klerikalnega dela ne bode mnogo pridobil, pač pa morebiti marsikaj pridobljenega izgubil.

Da te slabe posledice sedajnih viharnih časov kolikor mogoče odvrnemo, treba nam, ki imamo smisel za pravi napredek naroda, brez vse strasti v našem narodu vstrajno vzbujati zavest, da le v možatem delu za sv. j napredek ima pogoje za boljšo bodočnost. Zato se mi ne skrivamo pri tajnih sejah in zaupnih shodih, ampak govorimo s svojim narodom na javnih shodih. Kar more obstati pred sodbo splošne javnosti, se bode vzdržalo in le to naj obstane. Mi se ne bojimo niti klerikalnih večin na naš h shodih, ker nikdar nismo nič slabega zasledovali in sami za sebe ničesar nočemo in ne potrebujemo. Gorje našim strankarskim nasprotnikom, če bode ljudstvo

enkrat izprevidelo, da je bilo od duhovnih voditeljev prevarano in da se ga je iz sebičnih vzrokov odvracalo od nas, ko smo hoteli narod bodriti le k delu za njega lastno korist. Javni shodi narodne stranke dne 22. sušca naj zopet dokažejo našemu narodu širom spodnje Štajerske, da še živijo med nami vzori za narodne pravice, gospodarske nič manj nego splošno prosvetne in politične. Skozi ogenj javnosti, javnih shodov naj grede ideje narodne stranke in prepričani smo, da bode to odkrito in trezno delo narodne stranke pomenilo za naš narod več nego vsa zahrbtna in tajna hujskarija zoper nas in zoper napredek!

O kmetijski podružnici v Št. Jurju ob j. ž.

(Dopis.)

Kdor je količkaj dozdej zasledoval delovanje naše podružnice, mora priznati, da je bila ves čas svojega obstoja silno delavna; žela je zato tudi z merodajne strani, kakor v časopisih, pohvalno priznanje.

Vse ogromno delo opravljajo odborniki ustanovitelji, znani požrtvovalni možje v Št. Jurju, popolnoma brezplačno ter so tudi kljub vsem sistematično preišljenim zaprekam in oviram, ki jih stavijo klerikalni vodje, dosegli najlepše uspehe. Kdor pozna do dobrega takozvane „ljudske prijatelje“, ve, kako težavno je v takih razmerah delovati.

Že v začetku so klerikalni vodje, na čelu kaplan Žgank, uvedli zoper podružnico običajno ostudno gonjo, kakoršne so ravno taki ljudje zmožni. Da odvracajo vsakega posestnika od pristopa k podružnici, da opravljajo in čast kradeje najdelavnejšim odbornikom po pristno klerikalnem receptu, to že traja, odkar obstoja podružnica.

Podružnico hočejo dobiti v pest za svoje nečedne namene, ali pa jo uničiti, to je njih cilj. V dosego tega sejejo sovraštvo in nezaupanje do vrlega delavnega in nesebičnega vodstva z zlorabljanjem prirojenega verskega čuvstva posameznika.

Večkrat je že Slov. Gospodar prinesel neosnovana sumničenja in vsakojake laži o delovanju podružnice, kar je imenoval kaplan Žgank „spretno sukanje peresa“.

Tako tudi v zadnji številki Sl. Gospodarja „spreten sukač peresa“ hinavsko očita podružnici, češ, za kaj ne objavlja poročil o svojem delovanju v njegovem glasilu „za poduk in zabavo“.

Nadalje daje naivno na znanje, kako dolgo že klerikalci pazljivo zasledujejo delovanje podružnice ter da bodo skoro začeli odkrivati slabe strani v podružnici. Kakor običajno napram njim nevšečnim društvom, zagotavlja dopisun občinstvu, da vsled tega že tudi podružnica močno hira. To bi seveda želeli!

Nadutemu pisarju dokazovati, da kmetijska podružnica nima namena zadovoljiti klerikalne spretnosti sukače peres v Sl. Gospodarju, niti da so oni sploh kompetentni in zmožni, objektivno soditi delovanje kake kmetijske podružnice, bi bilo seveda brezuspešno početje, kajti v svoji fanatični zaslepljenosti ne vidijo na svetu ničesar drugega nego le sebe.

Sicer smo že pred letom vedeli, da bo Slov. Gosp. svoječasno objavil tak članek o podružnici, kajti takoj v početku je hitro nehal objavljati redno doposlana poročila o delovanju podružnice — vrgel jih je v koš. Naši klerikalni vodji so kmalu naročili Slov. Gosp., naj ne objavlja ugodnih poročil o delovanju podružnice, in najsi deluje še tako vzorno, kajti delujoči odborniki so naprednjaki in to je neodpušljivo.

Trikratni poskusi tajnika, spraviti po prvih poročilih še nadaljna v Slov. Gospodarju, so se tako izjalovili in tajnik je moral nehati dopisovati. Da pa bo izumitelj te „kunštne“ politike ob svojem času zadevo v obliki omenjenega članka v Gospodarju izkoriščal in skušal nezavedne s tem slepariti, o tem ni nihče dvomil. Da, da, ko bi bila podružnica slepo sredstvo v klerikalne namene, „spreten sukač peresa“ pa neomejen vladar nad pasje ponižnimi samovoljno izbranimi klerikalnimi odborniki, potem, da, potem bi lahko čitali dovolj slavospevov podružnici v Sl. Gospodarju; to verjamemo.

Pričakujemo seveda tudi, da bodo klerikalci svoje „krščansko“ delo na sličem hudoben način brezobzirno nadaljevali, dokler bo le eden izmed ustanoviteljev, ki so pristaši napredne stranke, odbornik.

Letos je marljiva naša podružnica ustanovila v okviru podružnice jubilejno mlekarstvo v spomin 60letnega vladanja cesarja z namenom vendar enkrat zagotoviti kmetu stalen dohodek vsak mesec; ugodna lega ob železnici jamči za uspeh. Akcija je oživel potovalni učitelj g. Gorican in tako že odpošilja podružnica mleko od 1. t. m. naprej vsak dan.

To je klerikalne mogotce Žganka in Mikuša tako silno raztogotilo, da so takoj teden dni pozneje naročili iz Ljubljane dva agenta, osnovali mlekarstvo zadrugo in takoj v ponedeljek 9. t. m. šli v Celje pravila predložiti v registrovanje. To je mlekarstvo zadruga na klerikalni podlagi v 3. izdaji.

Druga izdaja je bila že registrovana, a je nehala biti, ter sploh ni započela delati, le odborniki so za spomin plačevali precejšnje deležne svote v pokritje stroškov. A sedaj se je postavil na čelo klerikalnemu podjetju kot podružničnemu konkurenčnemu zavodu sam gospod fajmošter ter visoko drži klerikalno zastavo v izpodbudo vsem tistim, katere hoče odvracati od jubilejne mlekarne. — Siromaki žive v velikem strahu, da bi ljudje le ne sprevideli, kako mnogo bolj soliden in nesebičen pospeševatelj ljudskih koristi je vsak naprednjak nego klerikalec in naj si bo sam kaplan ali fajmošter.

Sicer smo pa prepričani, da nam mora naše nesebično delo roditi boljše posledice, nego nasprotnikom sejanje sovraštva, obrekovanje in tisto navidezno markiranje dela za splošno korist z načelnim principom, popolnoma zaslužniti nerazsodne ljudi v svrhu ložjega izkoriščevanja.

LISTEK.

Krsta.

(Iz ruščine prevael Podravski.)

Poldan. Vročina neznosna.

Vaški ranocelnik Nikolaj Leontjevič ima mrliča. V kotu pod slikami, ne na veliki mizi, spava večno spanje njegova edina triletna hčerka. Lice otroka je zakrito z bombažem. — Pod mizo stoji korito z ledom, že na pol raztopljenim; raz enega vogla mize se odceja na pladnik rujavkasta tekočina. V sobi je močen duh po mrliču.

Nikolaj Leontjevič sedi otroku pri vzglavju; zdajpazdaj mračno dvigne glavo in odganja muhe, zarivajoče se pod bombaž in v začrnela ušesa otroka. Debelo lice Nikolaja Leontjeviča, obdano z brado vsemogočih barv, je pokrito z znojem; čelo in pleša sta pokrta z rudastimi madeži; mehki lasje tobačje barve so se prilepili k znojem zalitemu tilniku; male sive oči zro nekako breznaidejno predse, a nekoliko ploščnat nos s širokimi nosnicami čepi mirno sredi lica; tenke ustnice pa nekaj memljajo . . .

Iz političnega sveta.

Starčevićeva stranka prava na Hrvatskem. Dosedajni predsednik te stranke, krščeni žid dr. Jozua Frank, je konečno vendar odstopil od predsedstva. Videl je, da stranki več škoduje, kakor koristi. Predsednikom stranke je izvoljen Luka Starčević, podpredsednikom dr. Mile Starčević, tajnikom dr. Bošnjak.

Španski kralj je bil 12. t. m. v smrtni nevarnosti. Poskušan je bil zavratni napad. Vendar se je ponesrečil, ker je bomba, ki je bila položena v ulični jarek, koder bi se imel peljati kralj, predčasno eksplodirala.

Ločitev zakona na Francoskem. Francoski senat je z veliko večino sprejel načrt postave, vsled katere morejo zakonski po triletni ločitvi „od mize in pestelje“ zahtevati popolno razveljavljenje zakona.

Poraz avstrijske politike na Balkanu je neizogiben. Angleška je s krepko roko takorekoč presekal račun naših „vleučnih“ avstrijskih diplomatov. Ti so mislili, da se bodo počasi dokopali do Macedonije in tam igrali veliko ulogo. Pa pride ta nesrečna Anglija, razpošlje na vse velesile noto, v kateri predlaga, naj zahtevajo imenovanje glavnega guvernerja za Macedonijo. Ta bi bil seveda od sultana neodvisen. Gotovo je, da bodo temu predlogu Anglije pritrdirile Rusija, Francoska in Italija, Nemčija in Avstrija ostaneta torej oamljeni in se bodeta morali hočeš nočeš udati. Če Anglija prodre s svojim predlogom, si bo Macedonija vsaj nekoliko oddahnila, Avstriji odnoso našemu Germanstvu pa bo zastavljena pot v prodiranju na izhod. Takozvani Münzsteški program je seveda s tem tudi pokopan.

Češki agrarci in poljedelsko ministerstvo. Že takoj po državnozbornih volitvah so češki agrarci nastopili z zahtevo, da se jim da poljedelsko ministerstvo. Sedaj po volitvah v češki deželni zbor, ko so postali češki agrarci vladajoča stranka v deželi, je njihova zahteva postala odločnejša. Baj je stopila že vlada z njimi v dogovor. Posebno ostro se pa upirajo temu, da bi dobil poljedelsko ministerstvo češki agrarec, krščanski socialisti. Tudi druge nemške stranke se ne kažejo prav nič zadovoljne s podobnimi načrti.

Narodna sprava. Na dunajskem vsenčilišču se je med dijaštvom iz zastopnikov vseh narodov ustvarilo društvo, ki ima namen znanstveno raziskovati podlage za narodno spravo. Misel je zbudila splošno pozornost in tudi vlada jo je prijazno pozdravila.

„Viteški“ Madžari. Kakor znano, je orožništvo v Černovi na Slovaškem streljalo na ljudstvo, ki je hotelo brez orožja preprečiti, da bi madžarski duhovniki blagoslovili njih cerkev in da bi bil slovaški duhovnik pregnan. Žandarmi so takrat ustrelili petnajst ljudi, osemnajst so jih pa ranili. Zaradi tega niso bili obtoženi oni, ki so ukazali to prelivanje krvi, tudi ne oni, ki so streljali, temveč nekoliko mladih ljudi, ki so bili takrat med množico. In madžar-

V kočjo stopi mlada, polnoživotna, zala gospodinja Irena Gavrilovna.

„Ali ga še ni videti?“ vpraša zaspano Nikolaj Leontjevič.

Gospodinja mahne breznadejno z roko, prime se za nos ter urno steče skozi duri.

„Pojdi vsaj malo časa na sveži zrak“, zavpije že v veži, „saj tukaj se moraš zadušiti.“

Nikolaj Leontjevič mračno odkreva iz kočje.

Že je tretji dan, kar mu je umrlo dete. Neznosljiva vročina je že spremenila malo truplo v nekaj groznega . . . a sel, ki so ga poslali v bližnjo vas, kakih petnajst vrst daleč, po krsto, se še ni vrnil. Nesel je s seboj deset rubljev, za katere bi imel še to in drugo kupiti.

Bilo je očividno, da se je nekje udal pijančevanju.

Nikolaj Leontjevič je vedel dobro, komu je izročil denar; ker pa nobenega drugega človeka ni bilo, ker je bilo ob času žetve, je moral poslati njega.

Izročajoč poslu desetak, je Nikolaj Leontjevič dolgo in zamišljeno ogledoval njegov rdeči nos, njegovo medlo, oguljeno postavo ter malone obupno zaklical:

sko sodišče jih je res obsodilo! Gospa Fula, sestra župnika Hlinka, še ne dvajset let stara žena, je dobila tri leta ječe, Ivan Javorka, Andrej Slišan in Ivana Košakova po dve leti ječe kot glavno kazen in še po tri leta kot „postransko“ kazen! Trije obtoženci so dobili po 18 mesecev, enajst po eno leto, osem po 8 mesecev, petnajst po 6 mesecev. Tu sploh ni več govora o pravosodju; to je navadno razbojništvo v oblikah pravosodstva.

Hrvatski sabor je bil sklican na 12. t. m. Vlada je mislila, da bo prišlo ta dan do velikih nemirov, zato je bilo vse vojaštvo, vse orožništvo in vsa policija v Zagrebu na nogah. Toda kakor je hrvatski narod za časa volitev vkljub vsem izzivanjem vzdržal dostojanstveni, občudovanja vredni mir, tako tudi tokrat. S tem je pokazal svojo politično zrelost. Kakor izven zbornice narod, tako se je v zbornici tudi večina poslancev (koalicija) vedla dostojanstveno, samo da bi ne dala vladi povoda razpustiti ali odgoditi sabor. Vkljub temu pa je že v soboto, v drugi seji, predno si je sabor še izbral predsedstvo in se sploh sestavil, prišlo cesarjevo pismo, s katerim se je naznanilo „velmožem in dostojanstvenikom“, da je sabor odgođen za nedoločen čas. Jasno je, da je to spletko hrvaškega bana in madžarske vlade, ki na vsak način hočeta streti upliv koalicije, je oslabiti, in tako morda počasi spraviti v sabor zopet „vladno večino“. Pa upamo, da so se vsi činitelji krvavo zaračunili in da zavest hrvatskega naroda, s katero je nastopil pri minolih volitvah, ne bo postala nikdar slabša, ampak se bo jačala od dne do dne.

Odgodenje hrvatskega sabora je naravnost protizakonito, protinstavno in vsa hrvaška javnost stoji danes pod utisom, da je nastopila na Hrvatskem doba najnavadnejše strahovlade, kakor da ne obstoja ustava in zakon. Sabor je bil sklican na 12. t. m. in že 14. t. m. brez vsakega povoda je bil s cesarjevim reskriptom ali pismom odgođen. In to pismo ali reskript za odgoditev sabora je podpisal cesar že dne 3. t. m., torej 9 dni prej nego se je sabor sestel. Očividno je iz tega, da je vstalo proti hrvatskemu narodu vse in krona sama se je dala zapeljati od slabih svetovalcev. Očividno je, da se ni nameravalo hrv. saboru sploh dati prilike zasedanja, in očividno je iz tega, da se je kršila ustava in so se kruto gazile postave. To se bo pa maščevalo na onih samih, ki so zagrešili kršenje ustave.

Iz poljedelskega ministerstva. Že dalje časa sem so različna posvetovanja v poljedelskem ministerstvu. Važna bodo morda posvetovanja glede naredb proti razkosavanju zemljišč (Güterschlächtere) in glede povzdige planinskih pašnikov v Alpah in Sudetih.

Srbski kralj Peter namerava obiskati konec tega leta Dunaj, Petrograd in Pariz.

Cesar se je minole dni zopet nekoliko prehladil, a se mu zdravje že obrača na boljše.

„Ti si v resnici propadel človek! . . . Toda pazi vsaj sedaj, radi Boga, da se ne upijaniš!“

Sel je slično psu, katerega oštevaš, gledal nekam na stran ter ne rekši niti besedice, se je podal k vozu, vzela v roke vajeti, zamahnil z njimi kobili po hrbtu in čez nekaj minut preminil za gričem. Nikolaj Leontjevič je dolgo gledal za njim . . .

Pri koči je sedela na klopi Irena Gavrilovna; pomaknila se je nekoliko na stran, da naredi možu prostor poleg sebe. Mož se vsede in brisaje si plešo, reče:

„Malovredni pijanec! Bog mu odpusti!“

Gospodinja pa debelo pljune.

Nastala je mrtva tišina. Poldnevni znoj je okoval in pripravil v spanec vse ljudi, kar jih je še ostalo v vasi. Na višnjem nebu so urno jadrili oblaki brez vsake oblike. Blizo, zelo blizo, malone nad samo glavo naših znancev je zagostolela tičica.

Star, oguljen pes, ležeč gospodarju poleg nog, je zaspano dvignil svoje na pol slepe oči ter breznaidejno pogledal Nikolaja Leontjeviča, nato se mu je glasno zazdehalo, potem je leno zamahnil z repom ter znovi položil na tace svojo staro glavo.

Dopisi.

Celje. (Jubilejski koncert.) Na letošnji velikonočni ponedeljek se vrši v Celju velik koncert, katerega proizvaja naše slovensko-štajersko učiteljstvo. Znano je, da je naše učiteljstvo dobro izvežbano v petju in godbi, znano je tudi, da je ono prirejalo tuintam, v tem ali onem kraju manjše zabave in koncerte ali skupno še slovensko štajersko učiteljstvo ni nastopalo. Letošnji velikonočni ponedeljek pa najde združene naše učitelje pevce in naše učiteljice pevke.

Koncert se priredi v proslavo 60letnega vladanja našega cesarja, zato se tudi zove „Jubilejski koncert“.

Podrobni vzpored priobčimo pravočasno. Za sedaj le omenjamo, da se poje po en moški, ženski in mešan zbor. Nastopita tudi pevec solist in pevka solistinja. Priznan goslar g. Serajnik Fran svira na gosli daljši koncertni komad od Rubinstejna, gospica Schreinerjeva pa Chopinov nokturno v des-duru. Več prihodnjič.

Slovensko občinstvo ne le iz Celja in okolice, ampak iz vsega slovenskega Štajerja naj pa pohiti na letošnji velikonočni ponedeljek v Emavs — Celje.

Slišati hočemo naše učiteljstvo in jim pokazati naše simpatije.

Iz Laškega okraja. Znano je, da zboruje dne 20. apr. t. l. „Zveza štaj. slov. učiteljskih društev v Celju“, Ker nameravamo ta dan proslaviti s koncertom (jubilej), je 8. sušca na Hrastniku posvetujoči se odbor učit. društva za laški okraj sklenil prirediti društveno zborovanje 5. aprila na Zidanem mostu ter povabiti k istemu sosedno tovariško društvo za sevniško-brežiški okraj z namenom, da se tako omogoči skupna pevska vaja.

Skupno zborovanje se prične ob pol 11. uri dopoldne v zidanmoški šoli; temu sledi ob pol 12. uri skupna pevska vaja pesmi, katerih partiture razpošlje dotičnim pevcem potom šol. vodstva pevovodja Celjskega učit. društva za okolico.

Izventega se je določilo naročiti za naše društvo sledeče liste in druga knjiž. glasila:

Domače ognjišče, Popotnik, Sloven. Matica, Slovenska Matica, Slovenska šolska Matica, Hrvatska Matica, Hrvatska šolska Matica. — Na „Tovariša pa je itak vsaki član naročen.

Za knjižnico slov. učiteljskih v Mari-boru se bo pobiralo 5. apr.

Prispevnina podpornih članov našega društva je določena na 5 kron za celo leto za posameznika.

Sosednem tov. društvu tovariški pozdrav in vabilo na sestanek 5. aprila.

Hrastnik. Nesramni napadi hrastniških Nemcev in nemčurjev v njih glasilu „vahtarici“ na tukajšnje rodoljube presegajo že vse meje. Da se pri teh poslužujejo laži in zavijanj, nam pač ni treba posebej naglašati, saj so v tem pravi mojstri. Da je tem privandrancem začel greben tako rasti, so krivi največ Slovenci sami, ker vse zlobnosti dobro znanih mazačev in „vahtarice“ mirno prenašajo, ko imajo vendar građiva v izobilju in lahko udarijo po predrznih nemčurjskih bučah s tako silo, da jih za vedno mine veselje zasramovati Slovence z „windisches Mob“.

Nikolaj Leontjevič vstane, se zlekne in popravi si svoj telovnik, si obriše z rokavom plešo ter si nasadi na glavo staro seminarsko kučmo.

„Kam si namenjen?“

Nikolaj Leontjevič globoko vzdihne.

„Pojdem k sosedu, nemara kaj poizvem.“

Napoti se k glavnim vratom.

Ona je molče zrla za njim. Počutila se je slabo in debele solze so se ji lesketale v velikih, sivih očeh.

Šele ko je bila omožena že celih pet let, je ućakala otroka. Bila je deklica, ki je bila kaj slabotnega života ter ni obetala dolgega življenja. Vendar mati ni hotela niti verjeti, da ji bo njena neznatna, blede deklica z velikimi, zamišljenimi očmi odvzeta in evo, sedaj se pred njenimi očmi že oprijema trohna te njene deklice.

Mož je že dospel na pot; od daleč je bil videti povsem majhen; široki rokavi so se mu urno dvigali, pa se znovič pobesili, slično krilom, kakor bi velika, temna tica tekla po tleh po cesti, zdajpazdaj šinila kvišku, zletela čez zaspani gozd in izginila ondi, kjer se prične višnjevka, sinje nebo. . . .

Ali bo še imela otroke? . . .

Zato naj bode zanaprej deviza hrastniških Slovencev: „kol s kolom“, če nemčurjem to ne bo po volji, naj poberejo svoja kopita in odidejo v blaženo Germanijo.

Na čelu teh političnih hujskačev stoji neovrženo nemčurjski poglavar ravnatelj Leiller; nadel si je nalogo, med ljudstvom sploh, posebno med delavstvom, netiti sovraštvo in prepir in on je največ zakrivil neznosne razmere, ki ravno sedaj vladajo v Hrastniku v toliki meri, kakor še nikdar poprej. Zato pa tudi menjava politične barve kakor gad kožo in je poleg strastnega Nemca danes klerikalec, jutri zopet socijalni demokrat itd., kakor mu za njegove špekulacije bolj kaže. —

Opozorjeno je bilo na vse to že večkrat generalno ravnateljstvo trboveljske premogokopne družbe na Dunaju, a zaman; kar jasno dokazuje, da Leillerjevo početje odobrava in še podpira; zato ne verujemo več v politično nepristranost družbe in zagotavljamo jo, da bodemo zanaprej tudi proti njej nastopali brezobzirno; građiva imamo ogromno in tudi oči, da vidimo.

Za danes naj zadostuje, prihodnjič sledi nekaj cvetk iz Leillerjevega vrta.

Hrastnik. (Leiller zopet pogorel.) Leiller kar ne more pozabiti iztrganega mu konzuma, še vedno se mu cede sline po njem, zato pa ruje proti podjetju z vso njemu prirojeno zlobnostjo. A zadnji občni zbor in izvršene volitve odbora so mu menda vsaj pokazale, da mu je tukaj odklenalo. Nakane, katere sta kovala on in njemu popolnoma prodana dva bradača, so mu docela spodletele; ker se pa že toliko zanima za stvari, ki ga prav nič ne brigajo, nam ne preostaja drugega, kakor nekoliko pobaviti se z njim; storiti mu hočemo to ljubav in bomo javnosti naznanili, kakih sredstev se poslužuje v uničenje delavskega imetja; mogoče bode vendar zapeljano delavstvo spoznalo, kakega prijatelja ima v osebi Leillerja, saj nekaj zavednih rudarjev tudi ni pozabilo, da je po zadnjem ponesrečenem štrajku sramotil rudarje s pozdravom: „živijo štrajk, zmaga je naša“ in pognal toliko nesrečnih rodbin po svetu. —

Bič se že plete in bo tudi padel, pričakuj!

Iz Šmarja pri Sevnici ob Savi. Nikdar se še ni bralo po časnikih o nas Šmarčanih. Sedaj pa, ko so ustanovili „Slovensko katoliško izobraževalno društvo“, se večkrat čita v „Slov. Gosp.“ o kakem imenitnem shodu tega društva.

Tak shod so priredili tudi na pustno nedeljo popoldne, in na shod je prišel tudi g. drž. poslanec Benkovič in neki Gostinčar iz Kranjskega.

Najimenitnejše pa je, da se je vršilo vse to pri nekem Luki Senica, ki je privandral iz Zabukovja. Prosil je že tudi drž. posl. Benkoviča, naj dela na to, da se loči okolica Sevnice od trga in naj se sestavi kmečka občina za sebe.

No, no, gospod Luka, iz te moke menda ne bo kruha. Radi bi bili župan v Šmarji, kaj ne, ker niste prišli v Vaši pristojni občini Zabukovje do županskega stolca. Bodite uverjeni, da je tudi tukaj za Vas še grozdje prekislo.

Iz Zavrča pri Ptuj. Meseca svečana vršila se je v našem prijaznem vinskem kraju

Skoro jezno je pogledala za odhajajočim možem ter se razjokala. Stari pes je vsled tega urno vstal ter položil na njena kolena svojo staro glavo. — — —

„Gospod Aleksej Petrovič, pomagajte mi“ reče Nikolaj Leontjevič, ko vzame kupico iz rok širokoplečega sosedu.

„Vse, kar vam morem storiti, je edino, da vam dam deske; napraviti iz njih krsto, pač ni velika umetnost.“

„Nemara mi daste“, reče bojzljivo Nikolaj Leontjevič, „za urico kakega pomočnika.“

„Zelo rad bi, toda nikogar nimam; vsi so na delu.“

Ranocelnik vzdihne. Sosed ga sočutno gleda in si misli:

„Ta pač ni podoben ranocelniku.“

Precej nato vnide odrasel fantin, ki je bil izučen vžitinski uradnik, v sobo.

„Ti si že dospel?“ reče Aleksij Petrovič.

„Dovoli da ti predstavim našega ranocelnika . . . To je moj sorodnik, prišel je za teden dni v goste.“

„Kako odurno je pri vas“, reče urno mladi človek ter odloži puško in malho; „ves dan se klatiš okrog, predno zapaziš kako čednejšo žensko“ reče Zalski.

volitev novega občinskega odbora. Da se volitev ne bode popolnoma nemoteno končala, kazala so dejstva, da je od dekana pa do takoimenovanega ubožnega cerkvenega očeta vse bilo na nogah in agitiralo za dekanove kimavce.

Cela dva meseca so se trudili, da bi pridobili naše probujene občane. Vabili so jih po revnem cerkvenem očetu k sebi — vendar pametni volilci niso šli. Povsod so na vabila odmevali glasovi: „Ko nam je toča pobila pridelek in zima uničila setve, nas niste klicali k sebi. Zdaj ko nas potrebujete, da bi vas volili v občinski odbor, lazite okoli nas in prosite pomoči.“

Danes vas, posebno g. dekana, vprašamo: Kje ste bili tedaj, ko se je agitiralo za dvojezično pošto, ko nam je toča pobila skoraj ves pridelek, ko se je delovalo za slovensko uradovanje v občini — in tudi brez vas isto doseglo — kje ste bili gospoda, ko se je začelo prositi za tako potrebno brzojavno postajo, ki bode najbrž še tekom tega leta ustanovljena — kaj ste g. dekan kot ud okr. šolskega sveta v Ptuj storili, ko se je obravnavala naša prošnja za jesenske počitnice? — Zakaj niste tedaj kot naš dušni pastir vzdignili svojega glasa za naše opravičene zahteve?

Križu na ljubo ste molčali — kaj ne?

Vse občine naše župnije uradujejo slovensko, edino občina Gorenski vrh, v kateri ste vi g. dekan odbornik, še danes uraduje nemško. Čeravno se vas je od več strani dregalo, še do danes niste nič storili.

Dostikrat kričite na prižnici: „povračnjte hudo z dobrim! Odpuščajte sovražnikom!“ itd.

Vprašamo vas zopet: Ali tudi vi tako delate? —

Ne mislite si gospodje okoli črne mize, da smo res „zabiti Haložani“, kakor večkrat pravite. Tudi mi smo prišli do spoznanja in to smo pokazali pri volitvi. Ne dekan, ne Križ, ne kaplan ni dobil od nas volilcev niti enega glasu. Narodno napredni kandidatje so bili skoraj enoglasno in sicer brez vsake agitacije izvoljeni.

Vzlic temu je dekan skrpucal neki ugovor in dobil nekatere podpise. Čudno pa je, da med temi zavzema najčastnejše mesto nežni spol, med njimi dve devici „Marijine družbe“ v Zg. Zavrču.

Po dvodnevem beračenju so dobili izmed 200 volilcev — 12 podpisov, med temi 8 ženskih.

Zagotavljamo vas, da, če bi se še desetkrat vršile volitve, ne bodete nikdar zasedli odborniških mest. Najprvo delujte za uboge občane — pokažite dejstva — izkažite se kremenite narodnjake — potem ne bomo trenutek odlašali, voliti vas odbornikom. Do tedaj pa je boljše, da ostanete doma za pečjo in si ne iščete sramote, kakor pri preteklih volitvah.

Z vami gosp. kaplan pa bomo obračunali v jeseni, če bodete še tukaj in nas s svojim beračenjem nadlegovali pri vinski zbirci.

Do tedaj pa gospoda okoli črne mize dobro proučite zakone, posebno one o pasivni volilni pravici — da se ne bodete zopet v drugič blamirali. Vmes pa se malo s „hajlanjem“ pokrepčajte pri Miheliču v Dubravi.

Bahukač.

Sv. Lenart v Slov. gor. Čudom smo se čudili, ko smo čitali v Vašem zadnjem listu

Nato poda pristopivšemu Nikolaju Leontjeviču svojo zdravo, široko roko ter se primakne k mizi.

„Ha, ha, ha!“ se nasmeje Aleksej Petrovič; „v tem oziru se ne boš čutil zadovoljnega.“

Nikolaj Leontjevič se turobno nasmehe.

„Nikakor,“ odvrne oni, „zdi se mi, da sem že prišel eni na sled . . .“

„Res?“

„Res, zlod jo vzemi! Le pomislite, nedaleč odtod se nahaja zdrava, rdečelična ženska, z debelimi ustnicami ter z živimi očmi.“

Aleksej Petrovič se prestraši ter trdo pritisne k tlom nogo svojega sorodnika.

„Kaj? A? . . .“ se ta začudi. „Da, da, razumem. Pred gostom se kaj takega ne sme govoriti. Oprostite torej, dragi gost, moja slabost. Vendar, ko bi vi videli, kakšna milina je to . . . Zvečer se hočem z njo seznaniti.“

„Orožje, orožje!“ zakriči Aleksej Petrovič ter skoči izza mize. Zalski skoči za njim in oba stečeta tjakaj, kjer je visela puška.

„Lopov, to je njegova žena, pošepeta on na ušesa sorodniku in oba, urno pogledavši ranocelnika, nakrat umolkmeta.

(Dalje prib.)

Narodnjaki! Klerikalec lažejo, da sta poslanca narodne stranke Kaj sta 2 proti 514? Pljunito vsakemu v obraz ki tako laže!

da baje ljubljanska zadružna zveza ničesar ne računati za revizije. Nehote smo se spomnili na leto 1905. pri posojilnici pri Sv. Lenartu. Pred vsem revizije. „Revizija“ — kakšna beseda za početje ljube zveze! Eden dan — reci: eden dan — pokukal je slavni revizor one tako hvaljene zveze v knjige, ki so že tri leta čakale sklepa. Vse, kar je storil, je bilo, da je na koncu napisal, da je vse v najlepšem redu. Ni pa opazil, da so bile knjige — v škodo zavoda — popravljene in to še s rudečilom na najmanje 60 mestih, tako da je bil zavod v bilanci oškodovan za celih 8000 kron, beri: osemstisoč kron.

Zadružna zveza v Ljubljani bo seveda rekla: to je storil revizor, za to ne moremo. — Sprejeto! Čeravno to ni izgovor. Kako pa je prišlo potem to, da je zadružna zveza v Ljubljani, ki je sestavila bilanco, ta primankljaj, ki se je samo ob sebi umevno moral pokazati, jednostavno prenesla na konto posestva? Kako je mogla slavna zadružna zveza v Ljubljani dati naenkrat posestvu v visoko cenjeni vrednosti 25.000 kron bilančno vrednost 34.131 kron 08 vin.?? Kako je mogla to storiti brez zopetne revizije? Kako si je upala prepustiti to svojo članico brez pomoči, ko ji je bilo znano, da, kakor tajnik, tako tudi načelstvo, da **denar manjka**?? Se imenuje to mogoče revidirati? Mislim da bi bil za to umesten samo drug izraz.

Ta „revizija“ pa ni bila mogoče zastoj. Celih 78 kron (osemisedemdeset kron) je zaračunala zveza posojilnici to vzorno revizijo. Mogoče je bil s tem plačan lep nauk, kako je treba napraviti bilanco, če kje kaj ne „štima“. V svojem „računu“ je namreč „dobra“ zveza kratkoma trdila, da je trajala revizija tri dni. Na skromni opomin zadruga, da je to — rahlo rečeno — neresnično, in da je revizija trajala samo eden dan — sploh ni dala lepa zveza odgovora, pač pa je lepo obrestovala onih 78 kron s 5% naprej do dneva plačila.

Toliko za danes o dobroti in brezplačnosti revizij zadružne zveze v Ljubljani.

Štajerske novice.

Pozor naročnikom lista. Nemarnost pri plačevanju naročnine je pri vseh slovenskih listih ukoreninjena slaba lastnost. Tudi pri „Narodnem listu“ imamo opraviti z nerednimi plačniki, ki so pa radi še celo užaljeni, če se jih opomni na ono dolžnost, ktere bi se pravzaprav sami morali spomniti. Ker pa naši opomini pri nekaterih nič ne izdajo, smo prisiljeni nastopiti drugo pot, hi boče morebiti komu neprijetna. Ustavili bomo s 1. aprilom vsakomur brez izjeme list, kdor do tedaj ne poravnava vsaj en del letošnje naročnine. Pripravili bomo sicer tudi po 1. aprilu jednako število iztisov, kateri se pa dosedajnim nerednim naročnikom vpošljejo le vsled posebnega naročila in po vplačilu zaostale naročnine. Če bomo pa komu list ustavili, s tem še ni rečeno, da mu podarimo zaostalo naročnino, ampak jo bomo tirjali. K temu ostrejšemu postopanju smo prisiljeni, ker je zdaj prevzela lastništvo lista za druga narodna založba, ki je za redno gospodarstvo odgovorna nasproti vsem zadružnikom in nasproti javni oblasti. Naše postopanje pa povzročijo večidel odjemalci lista iz takozvanih boljših krogov, dočim revnejši redno plačujejo. Upamo torej, da neredni plačniki storijo takoj svojo dolžnost, ker je naročnina Narodnega lista, celo leto 4 krone, zelo malenkostna in nikdo ni opravičen nas izkoriščati.

Naš odpor proti ponemčevanju. Piše se nam od Drave: Čimbolj se slišijo glasovi v naših listih, kako vedno bolj pri nas na slovenskem Štajerskem ponemčevanje narašča, kako kar čez noč — liki gobe — nastajajo nove ponemčevalnice ter zastrupljajo naš narodni živelj. Bedo našega ljudstva „kulturni“ Nemci vsepovsod izkoriščajo, posebno še tam, kjer jim brezbriznost in nezadovoljnost v nižjih slojih pa nebriznost v boljših krogih pridejo tozadevno na pomoč. Nemci imajo mogočne obrambne družbe, kakor „schulferein“, „südmarko“, „böherwaldbund“ i. dr., da ne govorimo o onih društvi, ki jim vedno z radodarno roko priskočijo iz — „reicha“! Kjerkoli se v nas Slovenceh nahajajo nemške šole, povsod prirejajo ob raznih prilikah slovesnosti, kjer se deca — z večine slovenska! — obdaruje z raznimi jestvinami, oblačili in drugim. To pa vleče! Ravno ob

minolih božičnih praznikih smo spet videli, kako so prirejali pri nas razne „julfeier“ — tako zovejo božičnico — ter kako se je kar kadilo nemške prešernosti ob teh prireditvah. In kako tudi ne?! Saj vidijo naši nasprotniki, kako vrlo jim gre raznarodovanje izpod rok ter kako zdatno jih podpira pri tem — nemška marka. Kak krik bi nastal po nemškem časopisju, če bi se kaka slovenska slavnost priredila s pomočjo — recimo — ruskega rublja! — A pri nas Slovenceh je vse mirno in ponižno, dočim vendar Nemci ob svojih „julfeier“ sami oblastno in navdušeno priznavajo, da so dobili prispevkov od nemške šolske družbe v — Berlinu! Pri nas Slovenceh pa edina družba, ki ima braniti in ohranjevati našo narodnost, ne najde podpore!! Črna naša internacionala Ciril-Metodovo družbo bojkotira. Kaj je našim klerikalcem mari narodnost, da le njih pšenica gre v klasje! — Mali narod smo, a tudi uboren. Če v obrambi naše narodne bitnosti nismo edini, moramo prej ali slej podleči silnemu in gmotno dobro podprtemu sovragu! Zatekajmo se tudi mi k rodnim svojim bratom v pomoč. Kakor storijo Nemci, tako delajmo tudi mi! Ako se hočemo vzdržati, moramo delovanje naših nemških protivnikov omrtviti. To pa moremo le, če nam je na razpolago dovolj gmotnih sredstev. Apelujemo na slovansko vzajemnost. Skrajni čas je že, da se tozadevno kaj zgodi. Naša šolska družba sv. Cirila in Metoda komaj zmore stroške za zavode, ki jih ima zdrževati. Naš narod pa čimbolj gine na Štajerskem, naše meje se krčijo od dne do dne . . . „Morituri vos salutanti!“ (Umirajoči vas pozdravljajo) postal je prav resen ter nas resno vabi k resni obrambi.

Tudi niso tako nedolžni. „Slov. Gospodar“ vedno zlobno hujška, če prinesemo mi v dobri veri o resničnosti kak dopis, ki ga — kar se nam pa redko zgodi — moramo resnici na ljubo popraviti. „Slov. Gosp.“ vedno laže o nas, kako baje obrekujemo, psujemo itd. in da v vsaki številki požremo najmanj 5 „farjev“. Da je to laž, vedo dobro naši čitatelji sami. „Slov. Gosp.“ piše to seveda zato, da bi zakril svoje in svojih bratcev brezprimerno podlo obrekovanje in sumničenje. „Slovenec“, glavno glasilo slovenske duhovščine, po krvi in po duhu bratec „Slov. Gosp.“, je tudi tak list, ki je vedno „nedolžen“. A čudo! Nedavno je strmečemu svetu izjavil, da je bilo proti njegovemu uredništvu vloženi 10, beri deset tožb zaradi razžaljenja časti; gospodje so se z bali ričeta, so vse žalitve „lojalno“ preklicali in plačajo vse stroške. Vzgleduj se, ljubi „Slov. Gospodar“, ki nimaš manj slavne zgodovine za seboj!

„Agrarci in liberalci so stranka pijančevanja in ljudskega poneumnovanja . . .“ Te velenčene besede je zapisal klerikalni „Primorski list“ po minulih volitvah na Goriškem, pri katerih so bili, kakor znano, klerikalci do krvavega tepeni. Od 14 slovenskih mandatov so jih rešili komaj 5, in še te z večinami 3, 39 in 160 glasov. Zdaj seveda divjajo in psujejo in v tej svoji jezi je napisal gori imenovani list o obeh nasprotnih to je protiklerikalnih strankah te značilne besede. Pribijemo, da so slovenski kmetje na Goriškem bili, ki so vrgli slovenski klerikalizem ob tla, in slovenske kmete ima klerikalni list za pijance. Tako sodijo klerikalci na Goriškem o kmečkem ljudstvu, tako sodi o njem tudi goriškimi klerikalcem sorodna stranka na Štajerskem, Koroščeva kmečka zveza, ki se po krivici tako imenuje. Napredni kmetje si bomo takšno psovanje zapomnili, osobito ker vemo, da se nikjer bolj ne pijančuje, kakor po nekaterih farovžih.

Družba sv. Cirila in Metoda in klerikalci. Po lanskem občnem zborni družbe so klerikalci uvedli brezprimerno gonjo proti njej, ker niso sami klerikalci bili izvoljeni v odbor. Brezprimerno gonjo, pravimo, ker je nekaj nečuvnega boj proti družbi, ki ima edini namen, zdrževati Slovenstvo ob naših mejah. Toda kaj je klerikalcem mar naše dece ob mejah, kaj jim je mar obstoja naroda sploh?! Zato je bila njihova gonja proti družbi z njihovega stališča umevna in jasna, sramotna in nečuvna je pa bila s splošno-narodnega stališča. Predlani je imela družba 8182 članov, lani pa 6786, torej za 1396 članov manj. To so „uspehi“ slovenskih klerikalcev. Narod sam bo svoječasno govoril svojo teško obsodbo nad takim brezdomovinstvom. Mi pa pozivljemo vse narodne Slovence, da s podvojeno silo delajo na ojačenje naše šolske družbe.

Graško višje deželno sodišče in slovenščina. Nekateri slov. odvetniki iz Ljubljane so zahtevali,

najse v slov. pravnih zadevah obravnava pri imenovanem sodišču slovenski in se izdajajo tudi slovenske sodbe. Sodišče je pa to zahtevo zavrnilo in najvišje sodišče na Dunaju je to potrdilo. — Slovenske poslance opozarjamo, naj resno vzamejo to zadevo v pretres in storijo v polni meri svoje dolžnost.

„Mladeniški list“ bo začel z aprilom mesecem izhajati menda v Ljubljani seveda pod klerikalno patronanco. Klerikalcem se dozdeva, da se jim mladina z naraščajočo šolsko izomiko vedno bolj odtuja, zato jo hočejo še na ta način držati nekaj časa na vajetih. Smatramo stvar za resno ter bomo tozadevno tudi svojo dolžnost storili. Zastrupljanju naroda in njegove mladine po klerikalizmu bomo vedeli zastaviti meje.

Dr. Koroščeva skrb za ljudstvo. Važne reči so se zadnji čas pretresovale v proračunskem odseku na Dunaju, važne s posebnim ozirom na naše narodne zahteve. V ta odsek je voljen tudi dr. Korošec in njegova dolžnost bi bila, da je prisoten pri vsaki seji, v kateri se le količkaj za naš slovenski narod važnega razpravlja. A njega po pol tedna in še več ni v odseku. Zakaj se pa da voliti, če ne mara vršiti svojih dolžnosti? Par fraz je tam izbleknil, samo da je nasul peska v oči, ko pa se je šlo za najvažnejše zadeve, jo je pa popihnil. Ali je pa to morda v zvezi s pričajljivo klerikalno taktiko, da pri narodnih vprašanjih nočejo sodelovati? Tudi pri sestanku vseh slovenskih poslancev, ko se je šlo za važne zadeve, ga ni bilo in se ni niti opravičil. Lep zastopnik naših narodnih zahtev!

Celjski agenti za Südmarko dr. Jaborneg in drugi so pridno na delu. Za razna posojila, ki jih dajejo po svojih kreditnih zavodih našim nevednim kmetom, si dajo predkupno pravico intabulirati na društvo „Südmark“ v Gradcu. Poznamo par slučajev, med njimi enega z Dobrne pri Celju. Praktično bi seveda ne imela zadeva tolikega pomena, kakor bi se na prvi pogled videlo, če bi se našim kmetom počasi odprle oči. Vendar pa odločno pozivamo naše slovenske kmetovalce, naj vendar konečno dajo nekaj na sebe in svoj slovenski ponos, da ne bodo še dalje sitili regenatov s svojim denarjem. Slovenskih denarnih zavodov, ki dajejo posojila pod istimi ugodnostmi kakor vsak nemški, je danes že dovolj.

Kako izgledajo pri klerikalcih „velike“ in kako „nezatne“ večine? Pri lanskim državnoborskih volitvah na Štajerskem je zmagal v savinski dolini Roblek s 432 glasovi absolutne večine nad vsemi ostalimi tremi kandidati, in je dobil 1473 glasov več nego klerikalec dr. Povalej. Takrat je pisal dr. Povalej v Gospodarju, da je Roblek dobil „nezatno večino“. — Dne 11. t. m. so se vršile na Goriškem ožje volitve v kmečkih občinah za deželni zbor, in je v goriški okolici zmagal klerikalec Berbuč proti naprednjaku Obljubku s 3 glasovi (reci in beri: tremi glasovi!) večine. V toirinskem okraju pa je zmagal klerikalec Kosmač z 784 glasovi proti naprednjaku Juretiču, ki je dobil 618 glasov, torej z 166 glasovi večine. „Slov. Gosp.“ je prinesel „brzovjavko“, v kateri naznanja svojim „strmečim bralcem“, da sta dobila klerikalna kandidata velike večine. Zdaj torej vemo: če zmaga klerikalec s 3 glasovi večine, je to velika večina; če zmaga naprednjak z nad 1000 glasovi večine, je to nezatna večina. — Gospodje vezarji pa bodo še nadalje molili iz „Slov. Gospod.“ kakor iz molitvenika!

„Idi in razdeli svoje bogastvo med reveže!“ Uradni list na Solnograškem je imel nedavno sledeči razpis: „Na priganjanje cerkve v Niedernsillu bo dne 20. marca pri okrajnem sodišču v Mittersillu javna prodaja Wimmove kmetije s kravo, gnojem, steljo in kmetijskim orodjem vred. Najmanjša ponudba je 8464 kron.“ — Pribijamo to zaraditega, da se ne bodo gospodje vedno ustili, da duhovnik še nobene kmetije ni spravil na boben.

Izboljšanje deželnih financ. V seji tozadevne enquete je dne 11. t. m. govoril štajerski deželni odbornik dr. Link, ki je dokazoval, da je Štajerska navzlic izvrstni upravi zabredla v neugoden finančni položaj. Spojenje finančne pomoči s preosnovo uprave je nemogoče. Edina rešitev bi bile državne dotacije (darila) in sicer v onem razmerju, v katerem nosijo dežele bremena za šolstvo, deželno kulturo, zdravstvo in človekoljubne naprave. Vsekakor pa ima prevzeti država najmanj polovico plač za ljudsko-šolsko učiteljstvo. — Dr. Ploj je izjavil, da bi s prepustitvijo davka na žganje bilo deželam sicer za prvo

sile, začasno pomagano, vendar pa je končno izboljšanje deželnih financ mogoče le, če se deželam prepuste realni, t. j. zemljiščni in hišni davki. Država pa naj zase izpopolni dohodninske in dedinske davke.

100 kron nagrade je razpisala celjska vahtarica za tistega, ki izsledí „hudodelca“, kateri je posekal nemški Schillerjev hrastič v Celju. Sedaj pa le na delo, magistratovci!

Gaberje pri Celju. Občinska hiša okoliške občine bo kmalu pod sreho. V njej bode nastanjeno tudi orožništvo. Tudi stalen stražnik za Gaberje bo tam. Na dvorišču je pa zgradba za stroški vrtec.

Iz poštne službe. Višji poštni oficijal Ant. Lorenz je premeščen iz Beljaka v Maribor. — Poštni kontrolor Rud. Sikora v Gradcu je šel v pokoj.

Slovenska Bistrica. Naši mestni očetje so imenovali nekega dr. Bauma iz Dunaja in znane slovenozrca Wastiana za častna občana.

Na Bregu pri Celju je umrl dne 14. t. m. mesar in krčmar g. Anton Pleterski, 45 let star, po dolgi bolezni.

Društvo za varstvo otrok in oskrbo mladine se je ustanovilo za mariborski okraj.

Porotno sodišče v Mariboru. 24letni fant Krivec iz Siteža in 28letni Janez Letonja iz Vinjarja sta ranila z noži posestnika Zakelška brez povoda tako, da je umrl. Prvi je obsojen na 6, drugi na petinpol leta ječe. — Na 18 mesecev ječe je obsojen trgovski pomočnik Veralšnik, doma iz Koroškega, ker je pri tvrdki Martinz v Mariboru poneveril razno blago. — Zaradi poneverjenja kolekov sta obsojena sodnijska pisarja Finžgar in Marinič iz Ptujja vsak na tri tedne ječe. Tretji obtoženec Wesiak je bil oproščen. — Hlapec Plavčak od Sv. Lenarta v Slov. goricah je, kakor smo nedavno poročali, ubil posestnika Krepeka. Obsojen je na 2 in pol leta ječe.

Šmartno pri Celju. Kaplan Kovačič je bil pretečeni mesec zopet obsojen na 15 K kazni odnosno 48 ur zapora, ker je prišel s § 420 kaz. zak. v navskriž; to je v teku pol leta že drugi slučaj. In tak človek naj bi ljudi vzgajal, učiteljstvo blatil pri okr. šolskem svetu? Pamet, kje si?

Šolsko leto 1907/8. se konča letos na vseh srednjih šolah dne 4. jul.

Po koncu nosijo glave naši ljubi celjski Germani. Pa kaj se je neki zgodilo? Ej, ne veste še? Sam c. kr. minister je dovolil našim slavnim Celjanom, da smejo še nadalje imeti svoj stari grb. Kaj ne, to bo zdaj Celje srečno! Nihče ne bo več stradal kruha. Zato pa nosijo naši ljubi Germani glave po koncu!

Potrjen zakon. Cesar je potrdil od štajerskega deželnega zbora sklenjeni zakon o pobiranju deželne doklade na pivo.

V Ljubnem na Gornjem Štajerskem so našli dne 13. t. m. v Muri traplo gostilničarja Luka Šernovršnika, doma iz Mozirja. Menda je šel sam v smrt zaradi neke neozdravljive bolezni.

Jubilejna obrtna razstava v Gradcu in slovenski obrtniki. Letošnjo jesen se namerava prirediti v Gradcu pod okriljem deželnega odbora obrtna razstava za celo Štajersko v proslavo cesarjevega jubileja. Vse priprave so pa prepuščene nemški obrtni zvezi in jasno je, da bo delala ta na to, da se proslavi na tej razstavi — nemška obrt. Ker pa se vabijo tudi slovenski obrtniki na to razstavo, jim resno polagamo na srce, naj delajo na to, da ne bodo — če se udeležijo razstave, — samo štafaža, ampak na razstavi se mora jasno razločiti, kaj je razstavil slovenski in kaj nemški obrtnik. Kakor čujemo, je prevzelo tozadevno akcijo „Slov. obrtno društvo v Celju“ in mi pozivamo vse slov. obrtnike na Spod. Štajerskem k najstrožji disciplini.

Kakor gobe po dežju, tako rastejo klerikalne posojilnice kot konkurenčni zavodi po Spodnjem Štajerskem. Celje, Maribor, Gornjigrad, Šoštanj, Št. Jur ob Tab. itd.; in zdaj še pridejo Žalec, Ptuj, Konjice in drugi. V „Slov. Gosp.“ pa se ne prestando in podlo hujska proti že obstoječim zavedom. To je klerikalno „gospodarsko“ delo.

V Slovenski Bistrici se je igral ključavničarski učenec Ivan Juršnik pred delavnico svojega mojstra s Flobertovo puško. Puška se je sprožila in krogla je zadela 13letno Marijano Dorn, stoječo v hišni veži.

Za brežiški okrajni zastop hoče vlada postaviti kot vladnega komisarja barona Moscona. Slovenci se temu, da bi vodil posle okr. zastopa mož, ki je prej bil načelnik okr. zastopa s po-

močjo nemške stranke, odločno protivijo. Mislimo, da bodo tudi naši poslanci storili svojo dolžnost.

Novi učni načrt za srednje šole izdeluje naučno ministerstvo.

Javna ljudska knjižnica v Studencih pri Mariboru je začela poslovati v nedeljo 15. t. m. v hiši št. 17. Šolska ulica.

Mariborsko porotno sodišče. Dne 17. jan. t. l. so šli nekateri fantje v Frajhamu v noči z dela domov. Nenadoma je Ivan Laznik brez povoda udaril pred njim idočega Franca Petelinška z motiko po glavi. Petelinšek je z Juricem ostal vzadi, Laznik je pa šel z drugimi naprej. Petelinškov oče je med tem prišel na cesto, ko je slišal krič, in je Laznika in druge fante prijel. Laznik mu iztrga palico ter ga vrže ob tla. Ko stari Petelinšek zopet vstane, mu zasadi Laznik nož v hrbet. Stari Petelinšek je po dolgem bolehanju vsled rane dne 3. t. m. umrl. Pred poroto je bil Laznik dne 14. t. m. obsojen na 3 in pol leta ječe.

Za narodni svet je poslal v Gornjem gradu nabrano vsoto 66 kron g. notar Avgust Drukar.

„Kazen božja“. „Slov. Narod“ pripoveduje, da trosijo v šoštanjskem okraju klerikalci neumno govornico, češ da je nemški sodnik prišel v Šoštanj, je kazen božja, ker je bil tam izvoljen „liberalni“ poslanec. — Ali je pa to tudi kazen božja, da je prišel v Konjice nemški sodnik, kjer je vendar izvoljen „katoliški“ poslanec Pišek? Kmetje šoštanjkega okraja, zabrusite to obrekovalcem v obraz!

Javni ljudski shod v Rušah se vrši v nedeljo dne 29. t. m. ob 2. uri popoldne pri gosp. A. Novaku. Govorilo se bo o deželnozbornski volilni reformi, o starostnem zavarovanju itd. Shod sklicuje okr. odbor narodne stranke za kmete, obrtnike in delavce brez razločka političnega prepričanja.

Dovoljenje za rudosledbo je dal revirski rudniški urad g. Urbanu Koželju v Hrastniku.

„Veselo slovesnost“ je nameraval prirediti dne 3. majnika 1908. pri Sv. Andražu v Slovenskih Goricah neki Martin Košar, „predsednik mladeniške družbe“. Delil je vabila, ki so se tiskala v Cirilovi tiskarni v Mariboru. Čujte vspored: 1. V nedeljo popoldan večernice. 2. Velik spreved s kipom sv. Jožefa v spomin šestdesetletnice vladanja Njih veličastva Franca Jožefa I. 3. Blagoslavljanje kipa. Po celi Avstriji praznujejo državljani z velikim veseljem in navdušenjem šestdesetletnico svojega ljubega vladarja. Tudi naš okraj ne sme zaostati. Zato pridite v velikem številu k naši slovesnosti! Skupno hočemo povzdigniti v cerkvi svoja srca k Vsemogočnemu, da nam ohrani milega vladarja, da podaljša njegove dneve v srečo in blagor tako celokupni državi kakor našemu slovenskemu narodu. Blagodušna darila za pokritje stroškov te slovesnosti se hvaležno sprejmejo. To požrtvovalnost naj Bog vsakemu stoterno povrne! Čast in slava našemu cesarju! Vse za vero, dom, cesarja! Bog obrani Bog obvari nam cesarja Avstrijo! Martin Košar, predsednik mladeniške družbe. — „Blagodušna darila“ je možak že tudi nabiral, a baš na pustni torek je imel to presneto smolo, da ga je orožnik prijel, ker ni imel dovoljenja za nabiranje. O tem Košarju se pripovedujejo prav čudne stvari o neki tomboli v Št. Jurju ob Ščavnici, kjer je bilo dosti dobička, denarja pa ni nikjer in zvezarji so še danes na dolgu lepe svotice za razne predmete. Tudi pri Sv. Andražu je na enak način uprizoril tombolo — seveda brez oblastvenega dovoljenja. — Škoda, da se bo ta „vesela slovesnost“ sedaj izjalovila. Sto voz je menilo slovesno iti po kip sv. Jožefa v Ptuj. Sedaj pa ne bo nič iz tega. Bože pomiluj!

Slivnica pri Mariboru. (Divji mrjasec.) Dne 16. t. m. se je posrečilo tuk. grof Schönbornememu lovcu g. Josipu Raucherju divjega mrjasca, ki je celo zimo že po Poharju gospodaril, na 250 korakov v „brdi“ med šestdobi in Rančam ustreliti. Zver je medla, sivočrnkasta in kakih 60 kg težka. G. Raucher, ki je bil četovodja pri 47. pešpolku je polskavski rojak. Že več dni in noči je zasledoval to žival. Čast mu!

Shod poslanca dr. Ploja v Žetalah dne 15. t. m. se je sijajno obnesel. Udeležilo se ga je okoli 500 ljudi. G. poslanec je govoril o delovanju deželnega zbora ter o krivicah, ki se nam tam godijo. Posebej je razpravljal o preosnovi volilne postave. Razpravljal je tudi o potrebi preostroja ljudskega šolstva, o velikem pomenu nameravane slov. kmetijske šole, ki se bo otvorila, kakor je naznanil, še s septembrom t. l. dalje o kmetskih;

dogovih, ki od leta do leta rastejo, o zavarovanju za starost in onemoglost, o ustanovitvi deželnih zavarovalnic zoper ogenj in točo ter za živino, o dveletni vojaški službi, o odpravi zadnjih dveh orožnih vaj, o odpravi zemljišnega davka, (ki znaša danes 56 milijonov kron) in desetka, o ustanovitvi posebnega fonda za zidanje šol itd. Ljudje so vestno in z navdušenjem sledili poslančevim izvajanjem in je napravil shod globok utis. Nekateri so hoteli shod motiti, pa se jim ni posrečilo. Štajerčijanci so imeli tudi pripravljen svoj „govor“, pa so morali požreti svojo jezico. Sprejete so bile rezolucije: 1. za dež. zbornsko volilno reformo približno v istem smislu, kakor na zadnjih shodih narodne stranke, 2. naj prevzame šolstvo (stavbe in plačevanje učiteljstva!) država, 3. izrekla se je zahvala in zaupanje poslancu ter se je obsodilo napade nasprotnikov nanj, 4. zahteva po primernem zastopstvu Slovencev v štaj. kmetijski družbi ter izdatnejše podpiranje našega kmetijstva. — Shodu je predsedoval gosp. župan Kolar iz Žetal, zapisnikar je bil gosp. učitelj Zrimšek.

Ponemčevanje pri naših uradih. — Človeku mora zavreti kri, ako vidi, kako nečuvno pospešujejo naši „okr.“ uradi ponemčevanje slov. Štajerske. Pri davkariji in sodnji v Konjicah so se vpeljale — pri sodnji po nedavno imenovanem Doleželu — samonemške pobotnice! Ali smo res v dobi najhujše strahovlade? In to se godi v dobi slovanske večine v parlamentu?!

Zopet slovenski uradnik iz Štajerskega na Kranjsko. Sodnijski pristav g. Anton Zdolšek, je bil prideljen okr. sodišču v Kozjem. Z dnem 15. marca je pa prišel v enaki lastnosti v Postojno na Kranjsko. Tako pravosodna uprava slovenske uradnike drugega za drugim tira na Kranjsko. Ali je naša delegacija res tako sramotno slaba, da lahko postopa vlada z nami kakor se ji ljubi.

Blizu Zibike pri Šmarju so našli 67 letnega finančnega nadpaznika Matjaža Drobnaka na bregu potoka Mestince mrtvega. Imel je rano na sencih. Preiskava je dognala, da je umrl v pijanosti.

Konjice. (Pojasnilo.) Dobro znanemu dopisunu „Slov. Gospodarja“ iz Konjic, v resnici iz Čadrama, se je blagovolilo zljubiti, po dogovoru z interesentom iz osebnih vzrokov, ne pa iz prave krščanske ljubezni mene kot dopisnika „Narodnega lista“ pred javnostjo „razkrinkati“, češ da sem jaz pisal — žalibog deloma opravičeno — svarilo v „Narodnem Listu“ o kupovanju predragega ovsca od graščine P. Ker je to domnevanje neresnično, Vas, gospod urednik, uljudno prosim, da potrdite, da Vam jaz dosedaj nisem ne o tej, ne o drugi zadevi črke pisal.

Vaš udani F. H. najemnik hiše, ne grada na Golskem. Golski grad nima najemnika, ker tam stannje posestnik, oskrbnik in resnično zelo delavni trgovec z vinom, žganjem in ovsom v eni osebi, gospod Hertl sam.

(Op. ured.: Potrjujemo, da nam g. Hofer z Golskega doslej še ni poslal nikakšnega dopisa za naš list.)

Iz šole. Nastavljeni so: kot nadučitelj v Sv. Bolfenku v Slov. gor. g. Friderik Marinič od Sv. Marka; kot stalna učitelja: v Sv. Marjeti ob Pesnici g. Jernej Črnko iz Jarenine, v Poljčanah g. Miroslav Lešnik; menjala sta mesta g. Jožef Krajnc iz Petrovč z gca Antonijo Valenčič iz Šmartna ob Paki. Dovoljenje za ženitev sta dobila gca Amalija Martelanc in g. Miroslav Lešnik v Poljčanah.

Svetinje. Dne 6. t. m. smo pokopali tukajšnjega župljana Jakoba Viherja. Rajni je bil še eden izmed onih redkih, ki so služili ter se bojevali pod Radeckim. Rojen l. 1826. je služil aktivno pri 47. pešpolku od leta 1847.—1855. — Vsled svoje marljivosti se je naučil tamkaj pisati, več jezikov ter je postal desetnik. — Ko se je vrnil domov, je stopil kot vinogradniški oskrbnik v službo ormoške grajščine, katero mesto je opravljal do 79. l. svoje starosti v zadovoljnost svojih gospodarjev. — Zadnja leta svojega življenja je preživel v oskrbovališču omenjene grajščine v Ormožu. N. v m. p.!

Novice iz drugih slovenskih krajev.

Novo okrožno sodišče se ustanovi baje v Pulju v Istri.

Dr. Vladimir Ravnihar je odstopil kot starosta slovenske sokolske zveze, kot odbornik ljubljanskega Sokola in je obenem izstopil kot član Sokola.

Kranjski poslanec Šuklje, ki namerava postati deželni glavar, je baje izjavil, da odloži v tem slučaju svoj državno-zborski mandat.

Vojno poveljstvo v Ljubljani nameravajo ustanoviti v doglednem času.

Na Kranjskem je imenovala vlada deželnim glavarjem dvornega svetnika Šukljeja, njegovim namestnikom pa barona Liechtenberga. Šuklje je klerikalec, baron Liechtenberg Nemec. Slovenski napredni poslanci napovedujejo, da bodo na ta očitni čin sovražnosti primerno odgovorili. Radovedni smo, kaj porečejo klerikalci k imenovanju Nemca za namestnika deželnega glavarja na Kranjskem.

Še zopet volitve na Goriškem. Kakor se poroča iz Goriškega, izvolitev klerikalca Berbuča, ki je zmagal, kakor smo poročali, s 3 glasovi večine, ne more biti in ne bo potrjena. Ve se namreč za več napak, zaradi katerih deželni zbor nikakor ne bo mogel potrditi Berbučeve izvolitve.

Pritožbe so že vložene. Prišlo bo torej skoro sigurno do nove volitve in takrat skoro gotovo propade klerikalec. To mu tudi prav iz srca privoščimo.

Tržaški deželni zbor se bavi v svojem zasedanju od pondeljka sem z načrtom preosnove volilnega reda, ki mu ga je predložila vlada. Novi deželni zbor bi naj imel 83 poslancev, od katerih bi naj volilo mesto v štirih razredih po 17, torej 69, in okolica v dveh razredih po 9 in 6, torej 15. V mestu bo 6, v okolici 3 volilni okraji. V mestu bodo v I. razredu volili oni, ki plačujejo po 200 K realnega ali 400 K osebne davka, v II. poleg uradnikov itd. oni, ki plačujejo po 50 kron realnega ali 100 K osebne davka, v III. oni, ki plačujejo po 10 K realnega ali 20 kron osebne davka, v IV. pa oni, ki nič davka ne plačajo. V okolici bodo volili v I. razredu tisti, ki bi imeli v mestu v kateremkoli prvih treh razredov volilno pravico, v drugem pa vsi ostali. Volitev bi bila obvezna.

Zadružni tečaj v Celovcu je priredila ljubljanska klerikalna zadružna zveza od minolega ponedeljka pa do danes. Koroški gospodje „voditelji“ so čudoviti ljudje. Lani so na vsa usta preklinjali ljubljanske klerikalce in so se z vsemi štirimi branili, da bi se jih imenovalo klerikalce, letos pa z vsemi štirimi pomagajo priveslati s koroškimi Slovenci v objem istih ljubljanskih klerikalcev. Po ljubezni pride maček!

Vinsko razstavo so priredile spodnještajerske kmetijske zadruge (radovedni smo, katere, in upamo, da nas bo prihodnji „Mir“ o tem poučil! Op. ur.) dne 17. t. m. v Celovcu. Upamo, da niso te zadruge pod okriljem ljubljanske klerikalne zadružne zveze onečastile dobrega imena naših spodnještajerskih vin.

Koroški deželni šolski svet krši državne zakone. Na Strojni se je postavila nova šola in davkoplačevalci so zahtevali slovenski učni jezik. Državni šolski zakon pravi: „O učnem jeziku odločuje po zaslišanju tistih, ki vzdržujejo šolo v od postave določenih mejah deželna šolska oblast.“ Deželni šolski svet pa ni zaslišal tistih, ki vzdržujejo šolo, ampak je v sporazumu z dež. odborom odločil, da bodi učni jezik „slovensko nemški“ (!), ter vtemeljuje to prav salomonsko s tem, da „se poudarjajo vse šole okoli Strojne „slovensko-nemškega“ učnega jezika“. Ali so Vam učeni ti nemški gospodje v Celovcu! In tako mogočni so, da so jim državne postave „vuršt“!

Pri občinskih volitvah v Možici na Koroškem so Slovenci propadli v I. in III. razredu.

Ne vživajte postanih jedil! Pri neki družini v Št. Vidu ob Glini na Koroškem so smrtno nevarno oboleli trije otroci, od katerih je umrla že ena deklica. Kakor se piše, je kuharica shranila ostanke mesa in klobas in jih čez nekaj dni zopet postavila v kuhinjo na mizo. Otroci so jo prosili za te ostanke in dala jim jih je, ne da bi vedela, da je meso že pokvarjeno. Slabe posledice niso nastale. Otroci, ki so zavžili te postane ostanke, so smrtnonevarno oboleli in triletna deklica je umrla vsled hude mrzlice in želodčnega krča. Dva otroka se borita s smrtjo in najbrž jih tudi zdravniška pomoč ne bo mogla ohraniti pri življenju. Toraj, starši in varuhi otrok, pozor!

V Ljubljani so oprostili porotniki morilca lastne matere Miheliča. Pri pravdi se je izkazalo, da so bili stariši z njim v vednem prepiru zaradi denarja. Dvomimo, da bo oprostitev iz mnogoletne

ječe, katero je Mihelič pač zaslužil, ugasnilo pekočo vest nesrečnega.

Veliko zmagoslavje so priredili Zagrebčani dne 11. t. m. na predvečer otvoritve sabora, v proslavo zmage koalicije. Govornik za govornikom je nastopal, kmet poleg odvetnika, obrtnik poleg duhovnika. Vsi so v navdušenih besedah slavili zmago narodne, ljudske volje. Zagreb postaja zopet središče hrvatske narodne politike.

V šali je ustrelil svojo služkinjo župnik König v samostanu Weissensten pri Bolcanu na Tirolskem. Igral se je s puško, v šali pomeril na služkinjo; puška se sproži in služkinja se zgrudi mrtva.

Operni in operetni večer se vrši dne 21. marca 1908, ob 8. uri zvečer v veliki dvorani Narodnega doma v Celju.

Narodni sklad.

Prenos	K 281'22
g. Zdravec v imenu vesele družbe, zbrane po „Rokovnjačih“ v Horvatovi gostilni v Središču	15'—
pravnik Janko Leskovec iz Škofjeloke	2'—
gdčna Milka Bračič nabrala 20 K (darovali med drugimi gdčni Jožica Bezljajeva, Ivanka Zupančičeva iz Št. Vida pri Planini)	20'—
na delavski slavnosti dne 19. t. m. v „Skalni kleti“ v Celju se je nabralo	5'84
Ostane	K 273'06

Zadnja poročila.

„Slovenski Gospodar“ pred porotniki. Zaradi častikraje bode stal urednik „Slov. Gosp.“ z mnogimi drugimi pristaši vred v kratkem pred mariborsko poroto. Zdaj hoče izzvati v ti zadevi neko časniško pričkanje ter nam očita, da smo baje v dotičnih tožbah odklonili preiskavo zoper obtožence s strani nekega sodnika, ki je Slovenec. „Slov. Gosp.“ hoče s tem vplivati na porotnike, da bi se jim usmilil. Mi se v tem oziru vzdržimo vsake opazke, ker je po postavi strogo kaznjivo, kakor „Slov. Gospodar“ dela, kakorkoli vplivati na izid kake kazenske zadeve, dokler razprava ni končana. Mislimo pa, da bodo mariborski porotniki že pravo zadeli. Na očitanja „Sl. Gosp.“ bomo torej pozneje odgovorili.

Župnijo Sv. Peter v Sav. dol. je dobil znani dr. Jančič.

Za narodni svet so poslali ptujski Slovenci 226 kron, med temi posojilnica 160 kron.

V Zreče pri Konjicah je imenovan za nadučitelja g. Henrik Šel.

Vinogradniki! Štajerska kmetijska družba vas svari pred nakupom in nasajanjem sledečih vrst: Noah (zelena), Elvira (bela) in Delavare (rdeča in bela).

Na Črni gori pri Ptujju je zmečkala transmisija glavo mlinarju Jos. Vogrincu, ko je mazal kolesje.

Sv. Janž na Dravskem polju. Na shodu, ki ga je priredil g. drž. poslanec dr. M. Ploj dne 15. sušca je bilo navzočih 150—200 samih odličnih posestnikov, ki so z odobravanjem sprejeli enoglasno sledečo resolucijo: Zborovalci zbrani na shodu pri Sv. Janžu na Drav. polju dne 15. sušca 1908. izrekajo svojemu državnemu in deželnemu poslancu dr. M. Ploju popolno zaupanje, ter odločno protestujejo proti gonji kmečke zveze zoper tega poslanca.

Slovenci

kupujte samo pri slovenskih trgovcih in podpirajte samo slovenske obrtnike. — Napredek in obstanek vsakega naroda je samo v trgovstvu in industriji. Kdor kupuje pri naših nasprotalkih izda svoj narod.

62 12-2

„Slov. Gospodar“, kmečka zveza in pogodba s Srbijo. Pisava Slov. Gospodarja in nastop lažikmečke zveze postajata vse ostudnejša. Takih zavijanj in taka natolcevanja je mogoče najti le pri ljudeh tega kalibra. — „Liberalna narodna stranka je izdala koristi kmečkega ljudstva“ — ker je vlada sklenila pogodbo s Srbijo! Tako trobenta „Slov. Gospodar“. — Vlada sklepa pogodbo, — odgovorna je zanje narodna stranka. Klerikalci glasujejo za pooblastilni zakon, v katerem se je dalo vladi polno moč pri sklepanju pogodbe s tujimi državami; vlada sklene škodljivo pogodbo — kriva je pa narodna stranka. — To je, gospodje, logika. — Ko bi ne bilo tako čudno-neumno, človek bi se smejal. Pa klerikalni backi bodo tudi take gorostasnosti verjeli.

Kmečka zveza in pogodba s Srbijo. Klerikalci so grozno jezni zaradi pogodbe s Srbijo — pa ne na vlado, ampak na narodno stranko. Namen, s katerim vlečejo narodno stranko v to zadevo, je očividni. Prikriti hočejo svojo največjo krivdo, namreč, da so glasovali za pogubno pogodbo z Ogrsko in s tem v resnici izdali velikanske koristi kmečkega ljudstva. Iz Ogrske so dovolili prosti uvoz živine in kmetijskih pridelkov in s tem oškodovali avstrijsko kmetijstvo za milijone. — Sedaj pa se repenčijo, ko jim je vendar znano, da krivica, katero je vlada s pogodbo s Srbijo našemu kmetijstvu zadala, ni niti stotina one krivice, katero so klerikalci in kmečko-zvezarski poslanci z glasovanjem za pogodbo z Ogrsko zakrivali.

Fej Vas bodi, hinavci!

O marljivosti dr. Korošca smo prejeli sledečo zanimivo črtico: Gospod dr. Korošec je član proračunskega odseka in poročevalec za tobak. Kot tak ima ne samo pravico pokaditi tiste cigare, katere mu pošljejo tobačne tovarne za poskušnjo, ampak tudi sveto dolžnost udeleževati se točno in neumorno vseh sej proračunskega odseka. Pretekli teden je bil na vrsti resort ministerstva notranjih zadev. Koliko pritožb bi se dalo tu povedati. Postopanje pol. komisarja v Celju, okrajno glavarstvo v Ljutomeru, kaznovanje slov. županov zaradi slovenskega uradovanja, razmere pri namestništvu, zatiranje slov. jezika pri uradovanju, zavlačevanje rešitve rekurzov itd. Polne roke dela, potrebnega dela bi imel poslanec, ki ima v rokah vlogo zaupnika vseh južnoštaj. Slovencev, a namesto tega jo je g. Korošec že v sredo 11. marca odkuril iz Dunaja in zamudil vse sledeče seje proračunskega odseka v pretečenem tednu. Mislili smo, da je obolev in da bo treba iti zopet na jug, ali mož se je popolnoma zdrav kratkočasil v Mariboru. Na to nenavadno zanemarjenje poslanskih dolžnosti opozarjamo tiste zvezarje, ki trdijo, da Korošec kaj stori za svoje kmetske volilce. Ja, če bi bilo treba kam na godovno iti. Ede, bibe, lude!

Gospodarski paberki.

Sadjereja in zadruge.

Ko prehajamo tudi Slovenci v dobo gospodarskih zadrug, je potrebno za njihovo pospeševanje in napredovanje, da vsestransko spolnimo glavne panoge kmetijstva do čim najvišje stopinje. Ena najvažnejših glavnih panog kmetijstva je brezdvomno umna sadjereja, katera prinaša tako priprostemu kmetiču, kakor tudi veleposestniku-graščaku lepe dohodke pri primeroma malih stroških.

Sadjereja se pa bode povzdignila tudi pri nas, čim se bodo začeli tudi naši sadjerejci združevati v kmetijskih oziroma sadjerejskih zadrugah, kakor je to že dandanes na Češkem, Francoskem, Nizozemskem, v Nemčiji in v drugih naprednih deželah.

Za snovanje sadjerejskih zadrug je pa važen predpogoj, da imamo potrebam primerno dobro razvito umno sadjerejo. Za dobro sadjerejo pa ni glavni pogoj, da imamo veliko število sadnega drevja, temveč glavni pogoj je, da si izberemo one vrste sadnega drevja, katere so poleg velike rodovitnosti tudi najbolj prikladne našemu podnebnju, legi, zemlji, trgovini itd. Poleg tega se moramo ozirati pri nasaditvi tudi na okolnost, da sadimo ob cestah in potih le one vrste sadnega drevja, koje delajo piramidalno (kvišku idočo) krono, da vejevje ne ovira prometa; nadalje pa tudi na take vrste, kojih sad ni preveč že na oko mamljiv tujim rokam.

Vpoštevatvi se pa mora tudi okolnost, da se nekatere vrste posebno jablan in hrušek izvanredno izpostavljene mrazu in drugim raznim škodljivcem na sadju, listju in mladikah (jabolčni in hruškov krastovec — fusikladium) ter ob vejah in steblih (rak, požig itd.); take in enake vrste se sploh ne sadijo, oziroma ne pomnožujejo.

Sadjerejcem se nujno priporoča, da se ob vsaki priliki obrnejo za svet do izkušenih stro-

kovnjakov, v prvi vrsti do potovalnih učiteljev gg. Ivan Bele in Franc Goričan v Mariboru, Ant. Puklavec in Anton Štigler v Gradcu (Landhaus) ter Jos. Zupanc v Ptuj in Franc Stamberger v Šmarju-Jelše itd., kateri so vsaki čas z dobrim svetom na razpolago.

Pripomnimo še, da se še za letošnje spomladansko saditev dobi jabolčnih in hruškovih sadežev v deželni drevnici v Celju po prav nizkih cenah in sicer za Spodnje Štajersko prav primerne vrste.

Cena jaje na dunajskem trgu dne 17. marca 1908.

jajca v zabojih	à 38 k.	po K 2'—
I-ma jajca v sodčkih	à 39 "	" K 2.—
II-da " " "	à 39 1/2 "	" K 2'—
Nižje in gor.-avstrijska	à 40 "	" K 2'—
I-ma štajerska jajca	à 38 "	" K 2'—
II-da " " "	à 39 "	" K 2'—
I-ma moravska " "	à 39 "	" K 2.—
II-da " " "	à 39 1/2 "	" K 2'—
Šleska jajca	à 40 "	" K 2'—
Hrvaška " "	à 39 "	" K 2'—
Slavonska jajca	à 39 1/2 "	" K 2'—

Za zaboj à 1440 kom.:

I-ma bačka jajca	à K 75
I-ma banatska jajca	à K 74
zgoranjevska " "	à K 72
I-ma sedmograška sortirana	à K 73
I-ma " nesortirana	à K 71
bosanska jajca	à K 71
I-ma bolgarska jajca	à K 74
II-da " " "	à K —
I-ma srbska " "	à K —
I-ma gališka jajca sortirana	à K 72
I-ma " nesortirana	à K 70
I-ma ruska " "	à K —
II-da " " "	à K —
I-ma srednja jajca	à K 66
I-ma mala " "	à K 62

Društvene vesti.

Slov. akad. društvo „Adrija“ v Pragi izvolilo je za I. rednem obnem zboru dne 11. sušca 190 sledeči odbor: predsednik: Jos. Pučnik, cand. iur. podpredsednik: Janko Mačkovišek, stud. teh. tajnik: Ivan Prijatelj, stud. iur., blagajnik: Fran Tavželj, stud. med., knjižničar: Fran Šlibar, stud. phil., časnikar: Anton Dobnik, stud. iur., gospodar: Ivan Jurečko, stud. med., namestnika: Mirko Minatti, stud. iur., Brunon Weixl, stud. med., preglednika: Leo Brunčko, stud. iur., Fran Lipold, cand. iur.

Ciril in Metodova podružnica in Kmečko bralno društvo za Lembah in okolice imate v nedeljo, dne 22. sušca t. l. občni zbor v posojilniških prostorih s sledečim sporedom: 1. Poročilo knjižničarja. 2. Poročilo blagajnikovo. 3. Volitev novih odborov. 4. Predlogi in nasveti.

Razglednice družbe sv. Cirila in Metoda so na rzkpolago in čakajo naročil, da dostavijo velikonočne in spomladanske pozdrave, pa tudi druga obvestila vse povsod tje, kamor bi se jih naslovilo. Te vrste blaga se sicer nahaja obilo za razne okuse, zavedni Slovenec pa imej vedno najraje oglednice naše šolske družbe, dobro pomneč, da zasvedočiš naslovljencu s tem svoj narodno mišljenje, širiš slovensko zavest, podpiriš pa narodno prosveto in obrambo. Razglednice razpošilja pisarna družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani „Narodni dom“. Trgovcem je določen primeren popust, a več kakor za popust jim bodi zavest, da delujejo z razpečavanjem družbinih razglednic narodu v prosep.

„Klub slovenskih pravnikov na Dunaju“ je imel pretekli teden svoj drugi občni zbor. Iz poročila klubovih odbornikov o delovanju kluba posnamemo sledeče: Jeseni se je vdejavila potreba po ustanovitvi pravniškega kluba, ki naj bi izpolnjeval strokovno izbrabo slovenskega pravniškega naraščaja, izbiral statistiko pravnikov in za nje določenih mest, da se sistematičnim delom čuva nad narodno posestvo. Skratka: Bil naj bi majhno središče, ki na podlagi samopomoči nadomeščaj slovenskim pravnikom ono veliko torišče jurisprudence, po katerem že toliko časa zaman hrepenimo. Opozorili smo svoječasno slovensko javnost, zlasti slovenske pravnike v ožji domovini, na to z vljudno prošnjo, da n s podpira v naših težnjah, bodisi moralno, bodisi gmotno. Vemo sicer, da je primoran slovenski inteligent, kakor pri nobenem drugem narodu, žrtvovati mnogo na oltar borne domovine, zato si nismo mogli mnogo obetati, pričakovali pa nismo, da naše stremiljenje ne bo rodilo sploh nikakega odziva. Umevno je torej, da klub, navezan samo nase, ni mogel vršiti svoje naloge v tej meri, kakor bi jo bil sicer. — Ker se klub bliža drugemu tečaju svojega obstoja in želi z uspešnim delom pokazati svojo življensko potrebo in pravico, se nam je zdelo potrebno, ponovno blagohotno opozoriti slovensko javnost nanj.

Šmarsko-rogaško učiteljsko društvo zboruje dne 25. sušca t. l., ob 1. uri popoldne v Šmarji po sledečem sporedu: 1. Zapisnik. 2. Dopisi. 3. Konferenčna vprašanja — razgovor. 4. Slučajnosti. K obilni udeležbi vljudno vabi odbor.

Ruski narodni pevec Dimitrij Slavjanski Agrenjev, ki konča letos svoje 50 letno umetniško nastopanje, pride dne 24. sušca t. l. v Maribor, kjer priredi koncert v Narodnem domu ob 8. uri zvečer. Pevski zbor šteje blizu 50 pevcev in pevk, ki nastopijo v ruskih nošah. Vabila in lepaki se že razpošiljajo. Predprodajo vstopnic sta blagohotno sprejela spet g. Franjo Bureš, narodni urar in očalar v Mariboru, Tegethoffova cesta 33 (blizu kolodvora), in tiskarna sv. Cirila, kjer se lahko naročujejo tudi pismeno proti predplačilu. Tam so na ogled slike Slavjanskega in njegovega zboru. Slike so razstavljene tudi v mariborski in ptujski čitalnici. Opozarja se, da bo h koncertu velik pritisk in zato se svetuje občinstvu, da si priskrbi vstopnice kar najhitreje.

Za Družbo sv. Cirila in Metoda se je nabralo 25 K 10 v. ob odhodnici g. kapelana Ivana Jelšnika od Sv. Jurija ob južni železnici. — Z geslom „Bog in napredni Hrvati“ je poslal Družbi sv. Cirila in Metoda po njenem tajniku Bercetu hrvatski rodoljub 10 K. Hvala iskrena!

Družbi sv. Cirila in Metoda je poslal Otmar Golob, Kozje 20 K narodnega davka.

Gostilničarjem in privatnim konsumentom!

Kot priznana izborna hrvaška vina slovijo ona iz Kalnika. Židovski in drugi prekupci so prejšnja leta pokupili čisto vino že kot mošt in so ga potem po zelo visoki ceni prodajali. Da se temu v okom pride, se je v istem kraju ustanovila „Hrvaška seljaška zadruga u Kalniku“, ki posreduje pri prodaji pristnega nepokvarjenega vina. Cena je 40—48 vinarjev liter postavljen na kolodvor Križevci na Hrvaškem. Kdor hoče zanesljivo dobro nepokvarjeno vinsko kapljico, naj se obrne na tamošnjega župnika in se sklicuje na naš list. Naslov: g. Dr. Juraj Cenkić, župnik v Kalniku, pošta Sv. Petar Orehovac pri Križevcih. Hrvaško. — Pojasnila daje tudi g. Šijanec v Gornjemgradu.

Častna izjava

Midva podpisana Janez Peruš in Karol Palko, posestnika pri Sv. Primožu nad Muto, obžalujeva, da sva povsem neopravičeno obdolžila g. Tomaža Hölbla, občinskega predstojnika pri Sv. Primožu nad Muto, kaznivih in nečastnih dejanj, preklicujeva vse obdolžitve in ga prosiva odpuščenja.

81 1 Janez Peruš in Karol Palko.

Proda se lepo

posestvo s hišo, velikim hlevom in gozdom, pet minut oddaljeno od prijaznega trga na Spodnjem Štajerskem po zelo ugodni ceni. Ponudbe na naslov: „Ugodna kupčija“ poste restante Sv. Jurij ob juž. železnici.

Adolf Bursik

čevljar v Celju, Gledališka ulica št. 9
izdeluje vse različne vrste obutal v modernih fazonah in po solidnih cenah. 52-11

Žužnostaj. hmeljarsko društvo v Žalcu

dne 18. sušca 1908.

Vabilo k glavni skupščini

katera se bode vršila v sredo, dne 25. sušca t. l. ob 3. uri popoldne v dvorani gospoda Franc Hodnika v Žalcu po sledečem dnevem redu:

1. Vpisovanje novih udov.
2. Letno poročilo in pregledovanje letnega računa.
3. Izvršilne odredbe k novi provenijenčni postavi za hmelj.
4. Ustanovitev hmeljske zaznamovalnice v Žalcu.
5. Volitev društvenega vdstva.
6. Nasveti.

K mnogobrojni udeležbi vljudno vabi

društveno vodstvo.

Prodajam okoli 4000 metrov

pisanih posteljinskih (kanafas) ostankov brez pogreška. — Garantirano prava barva, la kvaliteta, izbrani ostanki 8—18 m v dolžini, pripravni za celo posteljo à 22 krajcarjev per meter. Poskusne pošiljatve najmanj 5 kilogr. zavoj (cirka 40 metrov) po poštnem povzetju. S. STEIN, tkalstvo Nachod na Češkem. 84 1

SINGER-jevi šivalni stroji

za vse mogoče namene ne le za obrtne, temveč tudi za vsa družinska šiviljna dela se dobijo le pri nas.

Pazite na to, da se kupuje le v naših trgovinah.

Naše trgovine poznate vse po tej sliki.

26-6

SINGER Co., akc. družba za izdelovanje šiv. strojev
CELJE, Kolodvorska ul. 8.

POZOR! Vsi drugi šivalni stroji pod imenom SINGER, po drugih trgovinah so sestavljeni po našem starejšem sistemu, kateri pa daleč zaostaja za našimi novjšimi sistemi družinskih šivalnih strojev v konstrukciji, zdatnosti in vzdržljivosti.

Ugodna prilika!

Proda se lepa, nova hiša,

ležeča proti solcu, tik glavne ceste, četrt ure od mesta Celje. Pri hiši, ki je pripravna za vsakega rokodelca, je vrt, vodnjak in vse druge potrebščine. Cena nizka; polovica se lahko plača pozneje. — Ponudbe pod: Ugodna prilika, Celje, poste restante. — Ustmena pojasnila daje iz prijaznosti tudi gosp. Zagoričnik, šolovodja v p. Celje, Dolgopolje št. 18. 82 1

Kdor potrebuje dobro in ceno 77 1

pavolno in platneno blago

(kanavas, cefir, oxford, blago za obleko, atlas, kriset, inlet, belo blago, obrisače, žepne robce itd.), naj piše po zbirko, ki jo dobi vsak gratis in franko.

40 metrov ostankov lepo sortiranih, 5 do 15 metrov dolgih kanavas, cefir, flanel, **Samo prima-blago 16 kron** po povzetju. Od ostankov se ne pošiljajo vzorci.

Henrik Goldschmied, tkalstvo.
Bystry pri Novemestu na „Metavi“ (Česko). 77

Darujte za Narodni sklad!

V najem se da

v Pamečah, pošta Slov. Gradec, hiša z gostilno in prostorom za eventualno trgovino. Tudi polje, travnik in vrt se odda. Najemnina po dogovoru. — Ponudbe naj se pošljejo na naslov: Juri Marsel p. d. Pirpank v Pamečah, pošta Slov. Gradec. 71 2-2

Trgovci! Pozor!

V prijazni vasi v Savinski dolini, kjer ni v celi občini trgovca, se oddata v najem 2 sobi, prav pripravni za trgovino. Natančneje se poizve v uredništvu „Narodnega Lista“. 70 2-2

Mlini in žage v najem.

Mlin na tri kamne in žnga, novo zgrajena lansko jesen, s konstantno vodno močjo v trgu Kozje, s stalnim sipom, se takoj da v najem, ali tudi prodaja. Pojasnila daje lastnik

Karl Suppanz v Kozjem.

Kmetje! Klerikalci so vas prodali Madžarom. Da bi to zakrili, vpijejo zdaj, da sta dva naša poslance zakrivila odprte srbskih mej. Kje pa je bilo drugih 514 poslancev?

ZADRUGA „LASTNI DOM“ V CELJU

se je preselila s svojo pisarno v lastne prostore

Celje •• Rotovška ulica šte. 12, I. nadstropje •• Celje

Uradije vsako **sredo** in **soboto** predpoldne. **Pojasnila** se dobijo vsak dan pri tajniku v pisarni ali pa pri udih načelstva. Zadruga „Lastni dom“ je **kreditni zavod** in sprejema od vsakogar **hranilne vloge**, katere **obrestuje stalno** po

5%

od dneva vloge do dneva vzdiga. **Rentni davek** plačuje zadruga sama, ne da bi ga vlagateljem odtegovala. Zadruga dovoljuje v prvi vrsti **stavbeni kredit** ter predume na knjižne terjatve, račune itd. do gotove visokosti in po dogovoru. — Vlagateljem so na razpolaganje **hranilni nabiralniki (pušice)**, ki so najpripravnejše sredstvo za varčevanje. Izmed slovenskih zavodov ima le zadruga „Lastni dom“ vpeljane te hranilne nabiralnike.

73 16-2

Minska oprava

prav dobro ohranjena, še v obratu stoječega mlina se prodaja zelo pod ceno, vsled opustitve minske obrti.

Vprašanja na železnarno A. Pogačnik, Ruše pri Mariboru. 60 3-3

Trgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi potrebščinami, prodaja c. kr. šolskih knjig in igralnih kart

Zvezna trgovina

Celje, Rotovška ulica št. 2

priporoča

kancelijski, konceptni, pisarni, dokumentni, ministrski, ovitni in barvani papir.

svinčniki peresa peresniki radirke kamenčki tablice gobice črnilo

Trgovske knjige v vseh velikostih črtane z eno ali dvema kolonama, v papir, platno, gradl. ali pol usnje vezane.

Odjemalne knjižice po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovin

za občinske urade krajne šolske svete, učiteljsvo, župnijske urade, okrajne zastope, užitniške zastope, hranilnice, posojilnice, odvetnike, notarje in privatpike.

Časna zaloga šol. zvezčkov in risank.

Papirnatere vreče vseh velikosti po originalnih tovarniških cenah

Štambilje pečatniki, vignete, (Siegelmarken) za urade in privatnike izvršujejo se v najkrajšem času.

Dopisnice umetne, pokrajinske in s cveticami od najpreprostejše do najfinejše.

Albumi za slike, dopisnice in poezije.

Zavitke za urade v vseh velikostih.

Ceniki za tiskovine in pisarniške potrebščine so brezplačno na razpolago.

Trgovci in preprodajalci imajo izjemne cene.

Priznana dobro blago. Solidna in točna postrežba.

Naznanilo.

Hiša v Gaberju pri Celju, v bližini velike tovarne se takoj prodaja. V hiši je mala dobro vpeljana trgovina. — Več pove 67 3-3

Franc Grilec, Gaberje šte. 96.

818-12

Ljutomerčana

zajamčeno pristno vino le iz ormoškega okraja raznih letnikov ima **veliko množino** po nizkih cenah **na prodaj**

Kletarsko društvo v Ormoži.

Ferdo Motnikar

urar

ima sedaj v Zagorju ob

Savi svojo obrt. V Dolu

je samo ob nedeljah. ::

Popravila izvršuje najce-

neje in tudi zanje j mči.

77 2-2

Služkinjo

sprejme takoj rodbina, ki biva sedaj v večjem mestu ter se preseli spomladi na imenitno graščino. Pogoji: znanje lepe slovenščine, izkušnje v gospodinjstvu, priporočila od dobrih rodbin, zdravje, srednja starost. — Plača po dogovoru. — Pošudbe se naj pošljejo na naslov: **F. Kmetič, Gradec, Brockmann-gasse 118/III.** 59 3-2

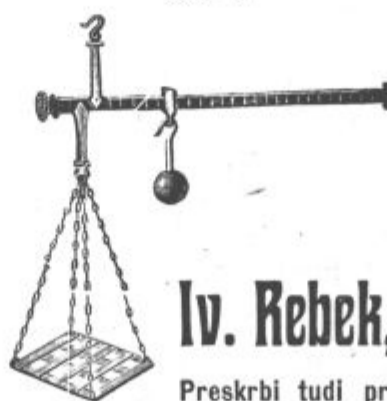
Pazite

letos pri kupovanju oblek in drugega manufakturnega blaga na trgovsko hišo

R. Stermecki, Celje, v kateri se mora zaradi prazničnega praznika velikanska zaloga novodošlega spomladanskega in letnega blaga popolnoma odprodati. — Cene čudovito nizke. Vzorci proti vrnitvi na vse strani franco in zastoni.

46 5-5

Tehtnice in uteže

vsake vrste, sprejme v popravilo

Iv. Rebek, ključavničar, Celje

Preskrbi tudi preizkušnje pri meroizkusnem uradu.